

Jubileumtocht Nijnsel. (16 maart 2008)

In het clubblad van september 2006 kondigde ik de feestelijke jubileumtochten aan die in de loop van 2008 zouden georganiseerd worden ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de "Koninklijke Nederlandse Bond voor Lichamelijke Opvoeding – Wandelsportorganisatie Nederland". Op onze nieuwjaarsbijeenkomst van vrijdag 16 februari 2007 werd reeds melding gemaakt van de mogelijke stertochten naar deze jubileumtochten. Toen vroegen een aantal leden zich waarschijnlijk af, waar stuurt onze voorzitter ons nu weer naartoe. Dat sommige verplaatsingen ver leken te zijn maar in werkelijkheid veel dichterbij dan sommige verplaatsingen in België leken velen niet door te hebben. Uiteindelijk werden vier jubileumtochten opgenomen in ons stertochten jaarprogramma 2008, namelijk Nijnsel (Provincie Noord-Brabant), Merselo (Provincie Limburg), Goes (Provincie Zeeland) en Eijsden (Provincie Limburg). Sommigen hadden echter ook al andere jubileumtochten aangekruist om er aan deel te nemen.

Op zondag 16 maart 2008 was het dan zover. Met zeven leden (Christiane, Irma, Katty, Greta, Serge, Ronny en ondergetekende) reden we naar Nijnsel om er deel te nemen aan de tweede jubileumtocht.

Ik neem jullie eerst even mee in de tijd. De organisatie in Nijnsel was in handen van "Wandelsportvereniging OLAT" (Ollandse Lange Afstand Tippelaars) die werd opgericht op 23 november 1967. Het is waarschijnlijk één van de grootste en ver buiten Nederland bekendste wandelverenigingen van Nederland. Voor lange afstandswandelaars, snelwandelaars en prestatie-lovers, de vereniging bij uitstek. Maar uiteraard kunnen ook de gewone wandelaars hun hartje ophalen bij verschillende organisaties. Op zondag 15 februari 1998 waren we voor de eerste maal te gast bij deze vereniging te Oostelbeers. Op zondag 18 november 2001 waren we er opnieuw te gast in het plaatsje Zeeland. Op beide plaatsen kregen we een schitterend bewegwijzerd parkoer voor de voeten geschoven.

Onder een bewolkte hemel kwamen we in Nijnsel aan. Heel vroeg in de morgen waren de hemelsluizen daar al goed opengegaan zodanig dat de oprit naar de grote parking op een boer zijn veld al voorzien was van ijzeren platen. Niemand had echter argwaan dat, indien het nog zou regenen er wel problemen konden zijn om er 's middags af te geraken. De start was in "De Vresselse Hut". Een gezellige brasserie-restaurant met annex een bowlingbaan. In een gezellige sfeervolle drukte werden we er vriendelijk onthaald aan de inschrijvingstafel. Om 10u00 werd deze jubileumtocht officieel geopend door de voorzitter van de KNBLO-NL, de heer Miel Termont. Kort daarna ontmoette ik daar de heer Lout Haverman, voorzitter van de Wandelregio Brabant-Zeeland. Het was een prettig weerzien. Toen ik door hem werd voorgesteld aan de voorzitter van de KNBLO-NL kon ik met mijn geluk geen blijf. Dat was opnieuw een hoogtepunt in mijn al zeer goede contacten in Nederland. Het was een hartelijke kennismaking. Ons clubblad werd afgegeven, naamkaartjes uitgewisseld en er werd besloten om zeker contact met elkaar te onderhouden om zoveel mogelijk wandelinformatie te kunnen uitwisselen. Toen ik nadien ook nog de heer Joop Wesseling ontmoette – intussen verkozen tot nieuwe voorzitter van OLAT – was ook dat een prettig weerzien.

En zo vertrok ik dan met Greta heel enthousiast voor de 21 kilometer. Al na 300 meter sloegen we de eerste zandweg in die reeds herschapen was in een (gezellige) natte brij. Was het in het begin nog droog, vanaf de eerste controle na 6,2 kilometer liepen we bijna constant in de regen. Maar dat kon de pret niet derven. Alle wandelaars, dus ook ons groepje, waren wild enthousiast over het parkoer. Kort samengevat schreef ik het volgende in mijn wandelboekje : "een schitterende jubileumtocht, een echte natuurwandeling, werkelijk schitterend hoe de parkoersmeester ons door de bossen, over de heide en veldwegen heeft gelodst; schitterende en duidelijke bewegwijzering!".

Bij het binnenkomen van de zaal werden we vergast op muziek van een band en de daarbij behorende ambiance zoals ze dat blijkbaar alleen maar in Nederland kunnen doen. De gewone wandelboekjes en een speciaal jubileum stempelboekje werden keurig afgestempeld, een sticker en een herinnering in ontvangst genomen. Na het drinken van een heerlijke Nederlandse trappist namen we afscheid van het bestuur en medewerkers en keerden zeer enthousiast naar huis terug. Een tractor stond klaar om menig auto van het veld te trekken maar Ronny en Serge haalden op eigen houtje de verharde weg.

Uw verslaggever,

GUY DE JAEGER,
Voorzitter
Belgisch-Nederlandse Wandelverbroedering